

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLV. — Wydana i rozesłana dnia 11. czerwca 1912.

Treść: (M 109—113.) 109. Obwieszczenie, dotyczące świadectw kobiecej szkoły przemysłowej dla szycia bielizny i krawiectwa z czeskim językiem wykładowym w Göding. — 110. Obwieszczenie, dotyczące zmiany nazwy okręgów szacunkowych dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego „miasto Baden z Weikersdorfem“ i „powiat polityczny Baden z wyłączeniem gmin Baden i Weikersdorf“. — 111. Obwieszczenie, dotyczące używania częściowych zapisów długu (zapisów długu krajowych kolei żelaznych) śląskiej krajowej pożyczki kolejowej I. emisji w kwocie 5,061.000 K do korzystnego umieszczenia kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 112. Rozporządzenie w sprawie wykonania postanowień § 19. ustawy z dnia 26. kwietnia 1912 o prawie budowl. — 113. Rozporządzenie, którem wydatkuje się postanowienia kompetencyjne co do prowadzenia ksiąg gruntowych i co do spraw egzekucyjnych z powodu zmienionego dolnoaustriacką ustawą krajową z dnia 2. lutego 1907, Dz. u. i r. kr. Nr. 4, odgraniczenia dzielnic wiedeńskich.

109.

Obwieszczenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem robót publicznych z dnia 14. maja 1912, dotyczące świadectw kobiecej szkoły przemysłowej dla szycia bielizny i krawiectwa z czeskim językiem wykładowym w Göding.

Na zasadzie § 14. d, ustępu 3. ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26, względnie rozporządzenia Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem wyznań i oświaty z dnia 26. lipca 1907, Dz. u. p. Nr. 180, przyjmuje się kobiecą szkołę przemysłową dla szycia bielizny i krawiectwa z czeskim językiem wykładowym w Göding do spisu tych przemysłowych zakładów naukowych, których świadectwa zastępują przy zgłaszaniu przez kobiety przemysłu krawieckiego, ograniczonego do sukien damskich i dziecięcych, dowód prawidłowego ukończenia nauki.

Roessler wlr.

Trnka wlr.

110.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 31. maja 1912, dotyczące zmiany nazwy okręgów szacunkowych dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego „miasto Baden z Weikersdorfem“ i „powiat polityczny Baden z wyłączeniem gmin Baden i Weikersdorf“.

Ze względu na połączenie gmin Baden i Weikersdorf koło Badenu w jedną gminę pod nazwą „Baden, które nastąpiło według obwieszczenia c. k. Namiestnika arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy z dnia 28. lutego 1912, Dz. u. kr. dla Austrii niższej Nr. 48, zmienia się nazwę okręgu szacunkowego dla rozkładu podatku osobisto dochodowego „miasto Baden z Weikersdorfem“ na „miasto Baden“, zaś nazwę okręgu szacunkowego „powiat polityczny Baden z wyłączeniem gmin Baden i Weikersdorf“ na „powiat polityczny Baden z wyłączeniem miasta Baden“.

W ślad za tem należy sprostować odpowiednio spis okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233 (strona 1342. XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897).

Zaleski wlr.

111.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości z dnia 1. czerwca 1912,**

dotyczące używania częściowych zapisów długu (zapisów długu krajowych kolei żelaznych) śląskiej krajowej pożyczki kolejowej I. emisji w kwocie 5,061.000 K do korzystnego umieszczania kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Kraj Śląska zaciągnął na zasadzie uchwały sejmowej z dnia 8. listopada 1910, zatwierdzonej Najwyższem postanowieniem z dnia 12. maja 1911, w celu budowy i puszczenia w ruch krajowych kolei żelaznych $4\frac{1}{2}$ procentową krajową pożyczkę kolejową I. emisji w kwocie 5,061.000 K w częściowych zapisach długu (zapisach długu krajowych kolei żelaznych) po 10.000, 1000 i 200 K, co do których zachodzą warunki, określone w artykułach XVII., względnie XV. ustawy z dnia 8. sierpnia 1910, Dz. u. p. Nr. 149, o kolejach niższego rzędu. Zapisy długu tej $4\frac{1}{2}$ procentowej śląskiej krajowej pożyczki kolejowej I. emisji w ogólnej kwocie imiennej 5,061.000 K nadają się przeto na zasadzie artykułu XVII. powołanej ustawy do korzystnego umieszczania kapitałów fundacji, zakładów stojących pod nadzorem publicznym, urzędu pocztowych kas oszczędności, dalej pieniędzy pupilarnych, fideikomisyjnych i depozytowych, tudzież na kaucyje służbowe i handlowe.

Hochenburger wlr.

Zaleski wlr.

112.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem robót publicznych z dnia 3. czerwca 1912,**

w sprawie wykonania postanowień § 19. ustawy z dnia 26. kwietnia 1912, Dz. u. p. Nr. 86, o prawie budowli.

Artykuł 1.

Na zasadzie § 19. ustawy z dnia 26. kwietnia 1912, Dz. u. p. Nr. 86, o prawie budowli, przysłu-

gują zjednoczeniom budowlanym o celach dobra powszechnego, oznaczonym w § 1. ustawy z dnia 28. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 243 i w artykule 1. wydanego do niej rozporządzenia wykonawczego z dnia 10. lutego 1912, Dz. u. p. Nr. 31, wymienione w artykułach 2 do 5 ulgi co do należyłości za nabycie lub dalsze pozbycie prawa budowli przez te związki budowlane, tudzież co do ekwiwalentu od wartości prawa budowli, służącego takim związkom.

Artykuł 2.

Jeżeli zjednoczenie budowlane ogólnie użyteczne wspomnianego w artykule 1. rodzaju nabędzie sposobem odpłatnym prawo budowli na niezabudowanym gruncie w celu pobudowania na nim małych mieszkań po myśli §§ 6. i 7. ustawy z dnia 22. grudnia 1910, Dz. u. p. Nr. 242, i jeśli udzieli się na ten cel według § 4. tejże ustawy z funduszu pieczy nad mieszkaniem pośredniej lub bezpośredniej pomocy kredytowej, wówczas nabycie prawa budowli przez zjednoczenie budowlane podlega należyłości w wysokości połowy stóp należyłościowych, ustanowionych w § 1. ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74.

Jeżeli w chwili nabycia prawa budowli przyrzeczono już wprowadzić pomoc kredytową z funduszu pieczy nad mieszkaniem, lecz jej jeszcze nie udzielono, wówczas należy przyznać tę ulgę pod warunkiem, iż wobec władzy skarbowej zostanie udowodnione w ciągu dwóch lat po nabyciu prawa budowli przeprowadzenie zabezpieczenia hipotecznego, przewidzianego w § 5. ustawy z dnia 22. grudnia 1910, Dz. u. p. Nr. 242. Termin ten można przedłużyć z powodów na szczególne uwzględnienie zasługujących. Jeżeli nie dostarczy się dowodu w czasie właściwym, należy uzupełnić należyłość do pełnej kwoty, jaka ma być uiszczona według ogólnych przepisów należyłościowych.

Dobrodroćjstwo to gaśnie w przypadkach wspomnianych w obu ustępach poprzedzających:

- a) jeżeli zabezpieczenie, o którym mowa w ustępie drugim, zostanie wykreślone przed upływem dziesięciu lat po nabyciu prawa budowli wskutek wypowiedzenia pożyczki, udzielonej przez fundusz pieczy nad mieszkaniem lub przezeń poręczonej, tudzież
- b) jeżeli zjednoczenie budowlane w ciągu trzech lat po nabyciu prawa budowli nie wybuduje na gruncie tem prawem obciążonym nadającego się do użytku domu z małymi mieszkaniem (§ 7. ustawy z dnia 22. grudnia 1910, Dz. u. p. Nr. 242; artykuły 8. i 9. statutu funduszu pieczy nad mieszkaniem, ogłoszonego obwieszczeniem z dnia 9. lutego 1912, Dz. u. p.

Nr. 28, a oznaczonego w dalszym ciągu literami „st. f. m.“).

O okolicznościach, uzasadniających zgaśnięcie dobrodziejstwa, winno zjednoczenie budowlane donieść władzy skarbowej w ciągu czternastu dni po ich zajściu, gdyż w przeciwnym razie będzie pobrana nadwyżka należitości, przypadająca według ogólnych przepisów należitościowych, w podwójnym wymiarze.

Artykuł 3.

W przypadkach wspomnianego w artykule 2., ustęp 1. rodzaju, w których fundusz pieczy nad mieszkaniami w chwili nabycia prawa budowlania przez zjednoczenie budowlane nie udzielił jeszcze pomocy kredytowej albo jeszcze nie przyrzekł jej, albo też w przypadkach, w których w ogólności nie korzysta się z pomocy kredytowej funduszu, należy stosować postanowienia pierwszego i ostatniego ustępu artykułu 2. pod następującymi warunkami:

1. Na nabytem prawie budowlania musi być zabezpieczone na rzecz państwa jako ciężar rzeczowy zobowiązanie właściciela prawa budowlania

a) że w ciągu trzech lat po nabyciu prawa budowlania przez zjednoczenie budowlane ogólnie użyteczne wybuduje nadający się do użytku dom z małymi mieszkaniami (artykuł 2., ustęp przedostatni, lit. b, niniejszego rozporządzenia),

tudzież

b) że nie pozbędzie się prawa budowlania w ciągu dziesięciu lat po nabyciu tegoż prawa przez zjednoczenie budowlane, pominiawszy oznaczony w artykule 4. niniejszego rozporządzenia przypadek odpłatnego przeniesienia prawa budowlania, ustanowionego na gruncie zabudowanym przez dom własny, na jednego z członków zjednoczenia budowlanego.

2. Właściciel prawa budowlania (zjednoczenie budowlane ogólnie użyteczne, względnie w przypadkach artykułu 4. członek zjednoczenia, na którego przeniesiono prawo budowlania) musi w ciągu okresu dziesięcioletniego po nabyciu prawa budowlania przez zjednoczenie budowlane ogólnie użyteczne uczynić zadość przepisom artykułów 8., 9., 10., l. l. 3 i 4, artykułu 24., l. l. 1 i artykułów 25., 26., 27. i 29. st. f. m. co do utrzymania stanu budynku i mieszkań, tudzież używania tychże, oraz co do pobierania czynszów najmu, co do wypowiedziania mieszkań znajdujących się w domu z małymi mieszkaniami, co do ubezpieczenia ogniowego, jakoteż w przypadkach, wspomnianych w artykule 4. co do pozbycia prawa budowlania.

Dobrodziejstwo przyznane po myśli ustępu poprzedzającego gaśnie:

1. Jeżeli wspomniany także ciężar rzeczowy zostanie wykreślony przed upływem dziesięciu lat po nabyciu prawa budowlania przez zjednoczenie budowlane, oraz

2. jeżeli nie uczyni się zadość zobowiązaniom, wynikającym z tego ciężaru rzeczowego, w końcu

3. jeżeli zabraknie jednego z wymogów, oznaczonych pod 1. 2. ustępu pierwszego.

Artykuł 4.

Jeżeli na zasadzie prawa budowlania, którego nabycie podlegało zniżonej należitości po myśli artykułów 2. i 3. niniejszego rozporządzenia, wybuduje się dom z małymi mieszkaniami (artykuł 2., ustęp przedostatni, lit. b, tego rozporządzenia), a zjednoczenie budowlane ogólnie użyteczne przeniesie następnie prawo budowlania na odnośnej powierzchni gruntowej, a więc także dom z małymi mieszkaniami, stanowiący przynależność prawa budowlania, na jednego ze swych członków w sposób odpłatny przestrzegając odpowiednio postanowień artykułu 29. st. f. m. w sprawie nabywania domów własnych, wówczas zniży się należitość przypadająca od przeniesienia w razie, jeżeli wartość przeniesionego prawa budowlania nie przewyższa 10.000 K do połowy należitości przewidzianej w § 1. ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, zaś w razie, jeżeli wartość ta jest wyższa niż 10.000 K, lecz nie przewyższa 15.000 K, do trzech czwartych części tejże należitości.

Dobrodziejstwo to gaśnie:

1. Jeżeli zjednoczenie budowlane ogólnie użyteczne utraci ulgę należitościową, przewidzianą w artykule 2. lub artykule 3. dla nabycia prawa budowlania na gruncie (artykuł 2., ustęp 3. i artykuł 3., ustęp ostatni), tudzież

2. jeżeli nie będzie przestrzegany jeden z wymogów, przepisanych dla nabywania domów własnych w artykule 29 st. f. m.

O okolicznościach, uzasadniających zgaśnięcie dobrodziejstwa, winno zjednoczenie budowlane ogólnie użyteczne donieść władzy skarbowej w ciągu 14. dni po ich zajściu; w przypadkach, wspomnianych pod 1. 2., ciężki obowiązek ten także na nabywcy prawa budowlania na gruncie, na którym stoi dom własny.

Artykuł 5.

Jeżeli na gruncie, obciążonym prawem budowlania na rzecz zjednoczenia budowlanego ogólnie użytecznego, stoi dom z małymi mieszkaniami (artykuł 2., ustęp przedostatni, lit. b, niniejszego rozporządzenia) i zostanie zabezpieczony na tem prawie budowlania na rzecz państwa albo funduszu pieczy nad mieszkaniami jako ciężar rzeczowy zobowiązanie właściciela prawa budowlania, że prawo to nie może być pozbyte bez zezwolenia Ministerstwa robót publicznych,

wówczas należy w czasie aż do wykreślenia tego ciężaru rzeczowego z ksiąg gruntowych szacować wartość prawa budowlanego, przysługującego zjednoczeniu budowlanemu ogólnie użytecznemu, w celu wymierzenia ekwiwalentu tylko na połowę wartości, ustalonej według ogólnych przepisów o szacowaniu prawa budowlanego.

Artykuł 6.

Przy wykonywaniu postanowień artykułów 1 do 5 niniejszego rozporządzenia należy stosować odpowiednio przepisy rozporządzenia ministeryjnego z dnia 10. lutego 1912, Dz. u. p. Nr. 31.

Artykuł 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 15. czerwca 1912, równocześnie z ustawą z dnia 26. kwietnia 1912, Dz. u. p. Nr. 86 o prawie budowlanym.

Zaleski wlr.

Trnka wlr.

113.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 4. czerwca 1912,

którym wydaje się postanowienia kompetencyjne co do prowadzenia ksiąg gruntowych i co do spraw

egzekucyjnych z powodu zmienionej dolno-austriackiej ustawy krajowej z dnia 2. lutego 1907. Dz. u. i r. kr. Nr. 4, odgraniczenia dzielnic wiedeńskich.

Wskutek nowego odgraniczenia dzielnic wiedeńskich, postanowionej dolno-austriacką ustawą krajową z dnia 2. lutego 1907, Dz. u. i r. kr. Nr. 4, zarządza się odnośnie do rozporządzenia z dnia 8. kwietnia 1907, Dz. u. p. Nr. 105, iż spowodowane tem ustaleniem granic zmiany w właściwości wiedeńskiego Sądu krajowego i Sądów powiatowych Favoriten, Meidling, Hietzing, Rudolfsheim, Fünfhaus, Ottakring, Hernals, Währing i Döbling w Wiedniu pod względem prowadzenia ksiąg gruntowych mają wejść w życie w dniu 1. lipca 1912. To samo odnosi się do właściwości w sprawach egzekucyjnych, o ile właściwość ta zależy od tego, przy którym sądzie prowadzi się wykaz hipoteczny.

Hohenburger wlr.